

PFU-SAK NR. 068/12

KLAGER: Arnt Bjarne Aronsen
ADRESSE: Brodtkorbs gate 1, 9950 Vardø
TELEFON/TELEFAX:
PUBLIKASJON: Finnmarken
PUBLISERINGSDATO: 02.01.2012
STOFFOMRÅDE: Forvaltning
GENRE: Nyhetsartikkel
SØKERSTIKKORD: Samtidig imøtegåelse, kildebruk og kontroll av opplysninger, premissene
REGISTRERT: 02.03.2012
BEHANDLET I SEKR.: 07.03.2012
BEHANDLES I PFU: 24.05.2012
FERDIGBEHANDLET: 24.05.2012
BEHANDLINGSTID: 83 dager
KLAGEGRUPPE: Offentlig
PFU-KONKLUSJON:
HENVISNING VVPL.:
RETTSBEHANDLING:
OMTALE/ANONYM.:
MERKNADER:

SAMMENDRAG:

Finnmarken hadde **mandag 2. januar 2012** en artikkel med tittelen «**Seks av ni bryter loven**».

Ifølge ingressen har seks kommuner ikke gjennomført årlig forvaltningsrevisjon. Leder for Finnmark Kommunerevisjon er imidlertid ikke enig i kritikken. Av brødteksten går det frem at flere kontrollutvalg ikke har fulgt opp en kontrollutvalgsforskrift om å påse at kommunene gjennomgår forvaltningsrevisjon:

«Ifølge en oversikt fra Kontrollutvalgan IS har seks av ni kommuner i Øst-Finnmark ikke oppfylt dette de tre siste åra.»

Distriktsrevisor i det interkommunale selskapet Finnmark Kommunerevisjon IKS er ikke så kritisk:

«Når det er snakk om årlig forvaltningsrevisjon må man vurdere om det betyr at forvaltningsrevisjonen skal være påbegynt, behandlet eller avsluttet i løpet av året, sier Aronsen.»

De ni kommunene har ifølge artikkelen alle fått gjennomført prosjekter de siste årene, men ikke årlig. Det går frem at Finnmark Kommunerevisjon IKS forholder seg til den revisjonsplanen som kommunestyret vedtar for fire år. På spørsmål om hvordan Aronsen

stiller seg til at man bryter loven ved ikke å gjennomføre forvaltningsrevisjon for seks kommuner fordelt på tre år, svarer han:

«Du leser loven på den måten. Det gjør ikke jeg. Jeg leser loven slik at vi skal gjennomføre forvaltning slik som det kommer av planene som er vår bestilling...»

Videre sier han:

«Kontrollutvalgene er våre oppdragsgivere og setter oss på jobbene. Om de endrer revisjonsplanene og prioriterer andre prosjekter, er det det vi må følge...»

Han innrømmer imidlertid å ha dårlig samvittighet for en av kommunene:

«Vardø er den kommunen jeg har dårlig samvittighet for, det kan jeg innrømme, sier Aronsen. Her er det ikke levert rapporter for forvaltningsrevisjon i år.»

Avslutningsvis går artikkelen inn på at det har vært redusert arbeidskapasitet i avdelingen for forvaltningsrevisjon den siste tiden. Distriktsrevisoren uttaler:

«Vi har i ettertid jobbet med å omorganisere arbeidet, slik at folk i andre stillinger i selskapet har gått inn og gjort forvaltningsrevisjon. Vi prøver å drive mest effektivt og utnytte de kommunale fellesressursene på best mulig måte slik at kommunene får mest igjen for kronene sine...»

Han kan ifølge artikkelen ikke love at det fremover blir mer fortgang i forvaltningsrevisjonen.

I en underartikkel med tittelen **«Er ikke bekymret»** uttaler lederen for kontrollutvalgan IS seg om situasjonen. Hun innrømmer at det ikke er heldig at kommunene bryter loven, men ser heller ikke på det som et problem.

Hun viser til nye bestillinger som dukker opp:

«Vi prøver å følge loven, men vi er enige om at av og til er det rett og slett umulig. Det kan dukke opp saker i løpet av perioden og da må kontrollutvalgene gjøre sine endringer, som de har fått myndighet til fra kommunestyret, sier Mietinen.»

Og hun avslutter:

«Vi har full forståelse for at dette kan ta tid. Det beste hadde vært om det var flere forvaltningsrevisorer, sier hun.»

KLAGEN:

Klageren er den omtalte distriktsrevisoren. Innledningsvis i klagen refereres artikkelen, og klageren viser til at det står at kommunene bryter loven ved at det ikke gjennomføres forvaltningsrevisjon: «Avisen fremmer i oppslaget påstander om lovbrudd uten å gå nærmere inn på hvorfor den mener det har vært begått lovbrudd.» Klageren mener det er tvilsomt om avisen har belegg for å fremme denne påstanden, og skriver: «Det er vår oppfatning at Finnmarken ikke har belegg for sine påstander.»

Videre mener klageren at artikkelen gir inntrykk av at det er revisjonen som har begått lovbrudd. Klageren presiserer at forskrift om kontrollutvalg «... gjelder for kontrollutvalg og ikke alle ulike deler av den kommunale virksomhet eller kommunerevisjonen for den saks skyld.»

Klageren reagerer på spørsmålet han fikk fra journalisten: «I selve spørsmålsstillingen slås det utvetydig fast som et faktum at kommunerevisjonen ikke skal ha gjennomført forvaltningsrevisjon og dermed er skyld i lovbrudd.» Klageren avviser dette.

Deretter går klageren inn på hvordan kommunerevisjonen er organisert og at kommunene kan velge leverandør av revisortjenester. Klageren skriver derfor: «Spesielt påstander om lovbrudd kan være skadelig for Finnmark kommunerevisjon.»

Om tilsvare rett skriver klageren at han ble oppringt av journalisten på lille julaften og fikk en frist på to timer til å svare. Klageren viser til at påstander om lovbrudd er komplisert og at det dermed var vanskelig å overholde denne fristen. I tillegg skriker han: «I tilfeller som dette hvor spørsmålet er tvetydig og hvor jeg er helt uenig i problemstillingen, blir det enda vanskeligere å avgi et svar i løpet av to timer enn det i utgangspunktet ville vært.»

Videre skriver klageren at han derfor inviterte journalistene til en samtale for å belyse saken nærmere, men at dette ble avvist. Klageren viser til at det tidligere har vært uttalt at den angrepne skal gis en reell mulighet til tilsvare.

Ifølge klageren ble han enig med journalisten om at han skulle få sitatsjekk, noe han også fikk. Klageren er imidlertid ikke fornøyd med oppfølgingen av sitatsjekken: «Avisen så bort fra mitt tilsvare, i tillegg skrev de mer enn det som kom fram av sitatsjekk.» På denne bakgrunn mener klageren at han ikke har fått møtetegningsrett.

Klageren mener at avisen må offentliggjøre hvem som har tipset om saken: «... det er i dette tilfellet ingen grunn til å fravike hovedregelen om at kilden skal identifiseres.»

TILSVARSRUNDEN:

Finnmarken avviser klagen og anfører at den anser klagen som todelt, der den første delen dreier seg om hvorvidt artikkelen er korrekt og den andre delen dreier seg om hvordan klager er blitt ivarettatt.

Når det gjelder den første delen, konstaterer avisen at artikkelen bygger på en oversikt fra Kontrollutvalgan IS: «Finnmarkens sak er en nøktern konstatering av at seks kommuner ikke følger lovens krav når det gjelder forvaltningsrevisjon. **Dette er et faktisk forhold.**»

Avisen presiserer: «Det står ikke noe sted i artikkelen at Finnmark Kommunerevisjon IKS er skyldig i lovbrudd, slik klageren synes å hevde. Det framkommer heller ikke noen kritikk mot Finnmark Kommunerevisjon eller Arnt Bjarne Aronsen.»

Selv om avisen har forståelse for at klageren som ekspert synes at avisens fremstilling er «omtrentlig», understreken avisen: «Finnmarkens rolle er imidlertid ikke å gi en fullstendig redegjørelse av alle sider ved forvaltningsrevisjonen i Finnmark. Vi har skrevet en artikkel som er korrekt og forsvarlig, samtidig som den er forståelig for alminnelige lesere.»

På dette punktet konkluderer derfor avisen: «Jeg kan ikke se at klageren på noe punkt i sine uttalelser, sin imøtegåelse eller i PFU-klagen kan påvise konkrete og faktiske feil i Finnmarkens artikkel. Jeg mener også at den samlede framstillingen er svært balansert...»

Vedrørende det andre punktet, skriver avisen at det er diskutabelt hvorvidt artikkelen utløser noen imøtegåelsesrett, siden det ikke er distriktsrevisoren som utsettes for beskyldninger, men at han likevel ble gitt denne muligheten.

Videre avviser avisen at klageren skal ha blitt utsatt for trusler på lille julaften. Avisen skriver at klageren ble kontaktet flere dager tidligere, og at henvendelsen dagen før julaften var for å få tilbakemelding på sitater og sitatsjekk.

Avisen peker på at klageren i sin e-post ikke svarer på spørsmålene, men «i stedet presenterer han sin egen alternative vinkling av saken med opplister og formalia som har en form som er uegnet som sitater i en avisartikkel.» Avisen presiserer at hans avstandstaken fra avisens fremstilling av saken ikke betyr at avisen ikke kan skrive om det.

Avslutningsvis stiller avisen seg uforstående til påstanden om at premissene for intervjusituasjonen skal ha vært uklare. Avisen viser til at intervjuet skjedde etter at avisen først hadde kontaktet ham for faktainformasjon og at det ble gjort avtale om sitatsjekk.

Avisen konkluderer: «I dette tilfellet hadde det ikke vært noe i veien for å vurdere justeringer i enkeltsitater, dersom Aronsen hadde bedt om det. Han valgte imidlertid å sette seg selv på siden av både vår artikkel og sine egne uttalelser, med henvisning til at vi burde ha behandlet hele saken på en helt annen måte. En slik tilnærming blir både prinsipielt og praktisk uakseptabel for oss som avis.»

Klageren opprettholder sin klage og gjentar i sitt siste tilsvare at artikkelen er skrevet slik at det etterlater et inntrykk av at det er kommunerevisjonen som har brutt loven.

Videre skriver klageren at det ikke stemmer at han hadde vært kjent med saken i flere dager. Dessuten mener han sitatsjekken ikke ble riktig: «Jeg reagerer sterkt på at avisen foretar en betydelig utvidelse av 'mine uttalelser' i forhold til det som er sendt som sitatsjekk, og som jeg ikke har hatt anledning til å korrigere.»

Klageren avslutter: «Jeg er ikke mot at Finnmarken skriver om saken, men Finnmarken må bestrebe seg på å framstille saken slik at leseren blir i stand til å trekke riktige konklusjoner.»

Avisen skriver i sitt tilsvare at klageren ikke har kunnet vise til noe sted hvor kommunerevisjonen er blitt anklaget for lovbrudd: «Der framkommer det klart at det er kommunene som ikke har fulgt lovens bestemmelser om forvaltningsrevisjon. Samtidig er det naturlig å trekke inn Finnmark Kommunerevisjon IKS, som er den som utfører oppdrag for kommunene og også kan gi en faglig vurdering.»

Avisen stiller seg «... uforstående til klagerens krav om å oppgi kilder i saken, all den tid informasjonen i artikkelen er hentet fra offentlige dokumenter.»

Videre forstår avisen ikke hvor klagers uttalelser skal ha blitt utvidet i forhold til utsagnene

han fikk til sitatsjekk.

Når det gjelder kontakten med klager, viser avisen til at klager ble kontaktet noen dager før intervjuet med spørsmål om fakta, noe han ikke ville oppgi.

For øvrig har avisen ikke mer å tilføye.